

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: RUNGSTEDS LYKSALIGHEDER. EN ODE (1775)

Citation: Ewald, Johannes: "RUNGSTEDS LYKSALIGHEDER. EN ODE (1775)", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald05val-shoot-workid71268.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

RUNGSTEDS LYKSALIGHEDER. EN ODE (1775)

I kælende Skygger,
I Mørke, som Roser udbrede;
Hvor Sangersken bygger
Og quiddrende røber sin Rede -
Hvor sprudlende Bække,
Snart dysse, snart vække
Camoenernes Yndling, den følede Skiald,
Med steds' eensrislende Fald -

Hvor Hiordene brøle,
Mod Skovens letspringende Sønner,
Og puste, og føle
Den Rigdom, i hvilken de stønner -
Hvor Meyeren synger
Blant gyldene Dynger,
Og tæller sin Skat, og opløfter sit Raab,
Til den, som har kroned hans Haab. -

Hvor skiærtsende Bølger
Beskvulpe den Vandrer, hvis Øye,
Snart stirrende følger
Med Helsinges graanende Høye;
Snart undrende haster
Blant Skove af Master, -
Og forsker, og kiender den Fremmedes Flag,
Og glemmer den holdende Dag. -

Hvor eensommens Liise,
Venskabelig Undrende Slummer,
Tit bød en Louise,
Forglemme sin kiærlige Kummer -
Hvor Glæder tilsmiile
Den Vandrende Hviile,
89 Hvor Rungsted indhegner den reeneste Lyst;
Der fyldte Camoenen mit Bryst. -

Hvor Kummer og Smerte,
Fandt glade dit Aftryk, Du Høye,
Det ædleste Hierte,
I hvert et medlidende Øye -
Hvor Venlighed pryder
De strængeste Dyder;
Der voxte min Sang; og den undrende Skov
Gav Gienlyd af Skaberens Lov. -

Jeg saae dine Throner,
O Almagt! - og stirrede længe -
Men hellige Toner
Foer giennem de zittrende Strænge -
Hvert Blad, hvor mit Øye
Fandt Præg af den Høye,
Opflammede Siælen - da voxte min Sang! -
Da raste den mægtige Klang! -

O Verdeners Fader! -
Saa sang jeg - Du Stærke! - Du Viise! -

Gud! - som Myriader,
Som Himlenes Vældige priise! -
See Støvet kan bære,
Din Rigdom, Din Ære,
Din Godhed, o Fader! - saa sang jeg - og Fryd
Brød Læbernes bævende Lyd. -

Lyksalige Digter,
Som Glæden indbød til sin Hytte;
Til venlige Pligter;
Til Frihed, som Dyder beskytte! -
Cheruber fornemme
Hans dristige Stemme,
Og Himle forsamles omkring ham; og Lyst
Udbredes i Menniskets Bryst. -

90

Men Du, som allene
Fremkaldte den Lyst af min Smerte,
Siig! - Kan min Camoene
Udbrede sin Fryd i dit Hierte? -
O siig mig. Veninde! -
Kan Sangens Gudinde,
Med smeltende Toner belønne det Skiød,
Hvoraf min Lyksalighed flød? -

91